

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

Červen

ČÍSLO 6

Ročník 2014

EDITORIAL

Milí přátelé,

Toto číslo Jakuba vychází v červnu, který je bohatý na různé události- Železnobrodský jarmark, Den dětí, zakončení školního roku ze světské stránky a z liturgické slavnost seslání Ducha svatého, slavnost Nejsvětější Trojice, Boží Tělo, slavnost Nejsv. Srdce Ježíšova a Neposkvrněného Srdce Panny Marie. Přeji vám i sobě, abychom tento čas využili k prohloubení našeho vztahu k Bohu, abychom pak o prázdninách nemuseli dohánět to, co jsme nestihli udělat teď.

P. Jan

CESTY VÍRY

Encyklika papeže Františka o víře

Kapitola druhá - pokračování

JESTLIŽE NEUVĚŘÍTE, NEPOROZUMÍTE (Iz 7,9)

Dialog víry a rozumu

32. Křesťanská víra, nakolik hlásá pravdu naprosté lásky Boží a otevírá moci této lásky, dospívá k nejhlubšímu středu zkušenosti každého člověka, který přichází ke světlu díky lásce a je povolán milovat, aby zůstal ve světle. První křesťané pohnuti touhou osvěcovat veškerou realitu láskou Boží, zjevenou v Ježíši a ve snaze milovat toutéž láskou, našli v řeckém světě, v jeho žízni po pravdě vhodného partnera k dialogu. **Setkání evangelního poselství a filosofického myšlení v antickém světě bylo rozhodujícím krokem k tomu, aby evangelium dosáhlo ke všem národům, a usnadnilo plodnou interakci víry a rozumu,** jež se rozvíjela během staletí až do našich dnů. Blahoslavený Jan Pavel II. ve své encyklice Fides et ratio ukázal, jak se **víra a rozum vzájemně posilují.** Když nalezneme plné světlo Ježíšovy lásky, zjistíme, že v každé naší lásce byl přítomen odlesk onoho světla a chápeme, co bylo jeho posledním cílem. A rovněž tak skutečnost, že naše láska přináší světlo, nám pomáhá vidět cestu lásky vstříc plnosti naprostého darování Božího Syna nám. V tomto okružním pohybu **světlo víry osvěcuje všechny naše lidské vztahy, které lze žít ve spojení s láskou a něhou Krista.**

33. V životě svatého Augustina nacházíme významný příklad této cesty, na níž bylo rozumové hledání a jeho touha po pravdě a zřejmosti, integrovány do horizontu víry, od níž obdržel nové porozumění. Na jedné straně přijímá řeckou filosofii světla a její důraz na vidění. Jeho setkání s novoplatonismem mu umožnilo poznat paradigma světla, které sestupuje shůry, aby osvěcovalo věci a je tak symbolem Boha. Tímto způsobem svatý Augustin pochopil božskou transcendenci a objevil, že všechny věci v sobě mají transparentnost a mohou tak odrážet dobrotu Boha, Dobro. Byl tak osvobozen od manicheismu, ve kterém dříve žil a který jej podněcoval, aby si myslel, že dobro a zlo mezi sebou nepřetržitě bojují a bez jasných kontur se zaměňují a směšují. Pochopení, že Bůh je světlo, dalo jeho existenci novou orientaci, schopnost rozpoznat zlo, za něž nese vinu, a obrátit se k dobru.

Avšak na druhé straně v konkrétní zkušenosti svatého Augustina, jak ji sám opisuje ve svých Vyznáních, nebylo rozhodujícím momentem na jeho cestě víry vidění Boha přesahujícího tento svět, ale spíše slyšení, když v zahradě zaslechl hlas, který mu pravil: „Vezmi a čti“. Vzal tehdy svazek s listy sv. Pavla a zastavil se u třinácté kapitoly listu Římanům. Ukázal se tak osobní Bůh Bible, schopný oslovit člověka, sestoupit a žít s ním a provázet jej na cestě dějiny a projevat se v čase slyšení a odpovědi.

Toto setkání s Bohem Slovem však svatého Augustina nevedlo k odmítnutí světla a vidění. Obě dvě perspektivy integroval, veden stále zjevením Boží lásky v Ježíši. Tak vypracoval filosofii světla, která v sobě zahrnuje vzájemnost vlastní slovu a otevírá prostor svobodě pohledu vstříc světlu. Stejně jako se slovem koresponduje svobodná odpověď, tak světlu odpovídá obraz, který jej odráží. Svatý Augustin může tedy spojením slyšení a vidění odkazovat ke „slovu, které září v lidském nitru“. Tímto způsobem se světlo stává jakoby světlem slova, protože je světlem osobní Tváře, světlem, které nás osvěcuje, povolává a chce se odrážet v naší tváři, aby zářilo z našeho nitra. Na druhé straně, touha vidět celek a nejenom zlomky dějin, zůstává a naplní se na konci, kdy člověk, jak říká světec z Hippony, bude nazírat a milovat. To však nikoli proto, že bude schopen vlastnit veškeré světlo, které zůstane navždy nevyčerpatelné, ale protože cele vstoupí do světla.

34. Světlo lásky vlastní víře může osvěcovat otázky naší doby po pravdě. Pravda je dnes často redukována na subjektivní autenticitu jednotlivce, platnou pouze pro individuální život. Společná pravda v nás vyvolává strach, protože ji identifikujeme s neúprosným diktátem totalitářství. Avšak pokud je pravda pravdou lásky a otvírá se v osobním setkání s Jiným a s druhými, pak je vysvobozena z uzavřenosti jednotlivce a může být součástí obecného dobra. Jsouce pravdou lásky, není pravdou, která se vnucuje násilím, ani neutiskuje

jedinice. Rodí se z lásky a může tak dosáhnout srdce, osobního středu každého člověka. Je tak zřejmé, že **víra není neúprosná, ale roste v uctivém soužití s druhým. Věřící není arogantní. Naopak, pravda jej činí pokorným, protože ví, že ji nevlastníme, ale spíše ona objímá a vlastní nás. Jistota víry nás nečiní strnulými, ale uvádí nás na cestu, umožňuje svědčit a vést dialog se všemi.**

Na druhé straně **světlo víry v jednotě s pravdou lásky není cizí materiálnímu světu, protože láska se prožívá vždycky v těle i duši**; světlo víry je vtělené světlo, které proudí ze zářivého života Ježíšova. On osvětluje i materii, sděluje se jejímu řádu, zná, že se v ní otevírá stále širší cesta harmonie a porozumění. **Vědeckému pohledu tak víra prospívá, vyzývá vědce, aby zůstal otevřený realitě v celém jejím nevyčerpatelném bohatství.** Víra probouzí kritický smysl, neboť brání vědě vyhledávat zadostiučinění ve vlastních formulacích a pomáhá jí pochopit, že příroda je vždycky větší. **Víra zve k úžasu před tajemstvím stvoření, rozšiřuje horizonty rozumu, aby více osvětloval svět otevřený vědeckému bádání.**

Víra a hledání Boha

35. Světlo víry v Ježíše svítí na cestu také těm, kdo hledají Boha, a přispívá tím, co je vlastní křesťanství, do dialogu se stoupenci jiných náboženských vyznání. List Židům mluví o svědectví spravedlivých, kteří už před smlouvou s Abrahámem hledali vírou Boha. O Henochovi se říká, že „se mu dostalo osvědčení, že se zalíbil Bohu“ (Žid 11,5), což je nemožné bez víry, protože **„kdo chce přijít k Bohu, musí uvěřit, že Bůh je a odměňuje ty, kdo ho hledají“** (Žid 11,6). Můžeme tak pochopit, že pouť náboženského člověka vede skrze vyznání Boha, který se o něho stará a kterého není nemožné najít. Jakou jinou odměnu by mohl Bůh nabídnout těm, kdo jej hledají, ne-li nechat se nalézt? Jakou jinou odměnu by mohl Bůh nabídnout těm, kteří jej hledají, ne-li setkání? Ještě dříve nacházíme postavu Ábela, jehož víra je také chválena, protože se Bohu zalíbily jeho oběti prvorozených z jeho stáda (srov. Žid 11,4). Náboženský člověk se snaží rozpoznávat Boží znamení v každodenních zkušenostech svého života, v ročních obdobích, v plodnosti země a v celém kosmickém dění. Bůh je záře a může být nalezen těmi, kteří jej hledají s upřímným srdcem.

Obrazem tohoto hledání jsou mudrci, vedení hvězdou až do Betléma (srov. Mt 2,1-12). Jim se ukázalo světlo Boží jako cesta, jako hvězda, která je vede cestou objevů. Hvězda tak promlouvá o trpělivosti Boha k našim očím, které si musí zvyknout na jeho jas. Náboženský člověk je na cestě a musí být připraven nechat se vést, **vyjít ze sebe a hledat Boha, který vždy překvapuje.** Tento **respekt Boha vůči lidskému zraku nám ukazuje, že**

blíží-li se člověk k Němu, lidské světlo se nerozplyne v nezměrném Božím jas, jako hvězda pohlcená rozbřeskem, ale září tím více, čím více se blíží k původnímu ohni jako zrcadlo, které tento jas odráží. Křesťanské vyznání Ježíše, jediného spasitele, prohlašuje, že veškeré světlo Boží je soustředěno v Něm, v jeho „zářivém životě“, ve kterém se vyjevuje počátek i dokonání dějin. Není žádná lidská zkušenost, žádný lidský postup směrem k Bohu, který by nemohl být přijat, osvícen a očištěn tímto světlem. **Čím více se křesťan noří do kruhu otevřeného Kristovým světlem, tím více je schopen chápat a doprovázet na cestě k Bohu každého člověka.**

Poněvadž se víra utváří jako cesta, týká se také života lidí, kteří, ačkoli nevěří, touží věřit a nepřestávají hledat. V míře, do jaké se s upřímným srdcem otevírají lásce a vydávají se na cestu s tím světlem, které dovedou chápat, jsou již na cestě víry, aniž to vědí. Snaží se jednat jako by Bůh existoval, někdy proto, že uznávají Jeho důležitost, aby našli pevné ukazatele v běžném životě anebo proto, že pociťují touhu po světle uprostřed temnoty, ale vnímají také, jak velkolepý a krásný je život, tuší, že přítomnost Boha by jej činila ještě velkolepějším. Svátý Irenej z Lyonu říká, **že Abrahám dříve než uslyšel hlas Boha, hledal jej „v planoucí touze svého srdce“** a „procházel celý svět a ptal se, kde by byl Bůh“, až se „nad ním, jediným, který jej mlčky hledal, Bůh smiloval“. Kdo se vydá na cestu, aby konal dobro, už se přibližuje Bohu a je nesen Jeho pomocí, protože dynamice božského světla je vlastní, **že osvěcuje naše oči, když se ubíráme k plnosti lásky.**

Víra a teologie

36. Poněvadž je víra světlem, zve nás k dalšímu postupu a stále většímu zkoumání osvěcovaného horizontu, abychom lépe poznávali, co milujeme. Z této touhy se rodí křesťanská teologie. Je proto zřejmé, že **teologie je nemožná bez víry a je součástí samotného pohybu víry, jež hledá hlubší porozumění Božímu sebezjevení,** které vrcholí v mysteriu Krista. Prvním důsledkem je, že v teologii se při bádání a poznávání neuplatňuje pouze snaha rozumu jako je tomu v experimentálních vědách. Boha nelze redukovat na předmět. On je Podmět, který se dává poznat a zjevuje se v osobním vztahu. Pravá víra orientuje rozum, aby se otevřel světlu přicházejícímu od Boha a mohl tak poznat Boha hlouběji, veden láskou k pravdě. Velcí středověcí učitelé a teologové ukázali, že teologie jakožto věda o víře je účastí na poznání, které má Bůh o sobě samém. **Teologie tedy není jenom slovem o Bohu, ale především přijetím a hledáním hlubšího porozumění onomu slovu, kterým se Bůh obrací k nám, slovu, které pronáší o Sobě samém,** protože je věčným dialogem sdílení, a člověka uvádí dovnitř tohoto dialogu. **Součástí teologie je proto pokora, která dovoluje Bohu, aby se „dotknul“,**

uznává svoje meze vzhledem k mystériu a vydává se zkoumat bezmezné bohatství tohoto mysteria s ukázněností, jež je vlastní rozumu.

Teologie pak sdílí církevní formu víry; její světlo je světlem věřícího podmětu, kterým je církev. Předpokládá to jednak, že teologie slouží víře křesťanů, pokorně opatruje a prohlubuje víru všech, zvláště prostých lidí. A dále, poněvadž žije z víry, teologie nepovažuje magisterium papeže a biskupů ve společenství s ním za něco zevnějšího, za omezení svojí svobody, ale naopak za jeden ze svých vnitřních, konstitutivních momentů, neboť magisterium zajišťuje kontakt s původním zdrojem a nabízí tedy jistotu, že čerpá z Kristova Slova v jeho celosti.

PASTORACE

Milí farníci,

Píšu tyto řádky zrovna v době, kdy se v Polsku mluví o smrti generála Wojciecha Jaruzelskiego, bývalého prvního sekretáře a pak prezidenta. Tento člověk se narodil v katolické rodině. Vychodil katolickou střední školu, ale po násilném přesídlení do Sovětského Svazu se dal ke komunistům a považoval se za nevěřícího člověka. Do kostela nevešel ani při pohřbu své maminky. Před smrtí ale přijal svátosti.

Není mým cílem psát o tomto člověku, ale jeho životní příběh se podobá mnohým s tím, že ne každý stihne před smrtí se svátostně smířit s Bohem. Věřím, že Bůh je nekonečně milosrdný a ve své lásce ke každému z nás udělá všechno proto, aby nikdo nezahynul a každý měl život věčný. Z druhé strany nemůžeme opovážlivě spoléhat na to, že Bůh za nás všechno udělá. Patříme do konkrétního společenství katolické církve, která uchovává veliké Boží poklady. Jedním z nich je Eucharistie. Snažíme se jí prožívat co nejlépe, ale mnohdy se soustředíme spíš na druhořadé věci, které sice pomáhají jí prožívat, ale bez nich by mše svatá byla také platná. Není to jen můj osobní názor, že mši svatou bychom měli prožívat plně, tzn. i s přijetím sv. přijímání. Ne vždycky k tomu máme právo, a také ne vždycky jsme řádně připraveni. Ale když tento stav přetrvává několik let, je na pováženou zeptat se, zda jsem ještě katolíkem.

Slavnost Těla a Krve Páně a pak Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova ať se stane příležitostí k tomu, abychom obnovili svůj vztah k Ježíši.

Kéž se skrze nás dostává milost Boží do prostředí ve kterém žijeme, aby ti kteří z různých důvodů přestali věřit, mohli se alespoň na sklonku života smířit s Bohem a zaujmout místo, které náš nebeský Otec připravil pro ty, kteří ho milují.

P. Jan

Z KANCELÁŘE

Čas rychle utíká a zdá se, že se práce na opravách kostela zastavily. V červnu se ale konečně začne pokračovat na opravách fasády. Bude natřeno průčelí kostela a potom se lešení posune na jižní stranu a bude se omítka opravovat na této straně.

Prosím o vaši pomoc jak modlitební tak finanční, abychom začaté dílo mohli dokončit.

V červencovém čísle Jakuba upřesním, jak to vypadá z finanční stránky.

Chtěl bych, aby také kostel sv. Josefa na Krásné byl připraven na další opravy. Letos je potřeba udělat drenáž a odvodnění, aby se aspoň trochu snížila vlhkost kostela. Ale práce nemohou být začaty dokud se nedovíme, jestli dostaneme dotace ve výši 432.000,-Kč o MKČR. V nejbližší době musím podepsat smlouvu o archeologickém dohledu, což bude obnášet další finance ve výši 29.200,- Kč. Je to stanovené zákonem a nelze se tomu vyhnout. Doufám, že další komplikace nenastanou.

P. Jan

EKONOMIKA

Vyúčtování kasičky květiny

Od 15.10. 2013 do 30.4. 2014

Počáteční stav	-	665,- Kč
Příjmy	-	1001,- Kč
Celkem	-	1666,- Kč

Vydání od posvícení do velikonoce - 1052,- Kč

Mám u sebe - 614,- Kč

V. Petružálková

UPOZORŇUJEME

POUTNÍ VÝLET DO WAMBEŘIC

– informace pro přihlášené

V sobotu 21. června 2014, odjezd v 6:30 z Malého náměstí v Ž. Brodě. Cena 270,- Kč. Nezapomeňte doma léky, doklady a svačinu. Polské peníze, pro vlastní potřebu, vyměníme za hranicemi. Zastavíme se v Klodsku a v 11 hodin začíná mše svatá ve Wambeřicích. Projdeme křížovou cestu a vrátíme se do Čech, kde navštívíme nějakou pamětihodnost.

V. Petružálková

PŘEJEME

V červnu oslaví svá životní jubilea:

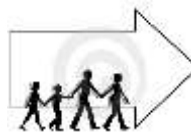
Lenka Pešatová
Filip Hašek 40 let
Josef Duňka
Veronika Havlinová

Aťka Petružálková 35 let
otec Jan Jucha
bratr Jaroslav Stupkiewicz

Všem jim za farnost přejeme stálou Boží ochranu, mnoho lásky, pokoje a zdraví.

NENECHTE SI UJÍT

POZVÁNKA MÍSTNÍ SKUPINY ČKA - ČESKÝ RÁJ:

Na měsíc červen jsme připravili dvě přednášky, na které Vás srdečně zveme.

Ve středu 4. 6. 2014, 18:15, v aule Střední uměleckoprůmyslové školy sklářské v Železném Brodě přijede přednášet zástupce ředitele Institutu aplikované etiky Teologické fakulty v Košicích

Doc. ThDr. Ing. Inocent-Mária Vladimír Szaniszló OP, PhD.

na téma **SEKULARITA A SEKULARIZACE**

V pátek 20. 6. 2014, 18:15, na stejném místě bude přednášet prorektor Univerzity Karlovy

Prof. PhDr. Ing. Jan Royt, Ph.D.

Promluví o **SVATOVÍTSKÉ KATEDRÁLE** a budeme moci s ním besedovat nejen na toto téma.

P. Doc. ThDr. Ing. Inocent-Mária Vladimír Szaniszló OP, PhD. (*1962)

Člen řehole bratří kazatelů – dominikánů. Prednáší Všeobecnou, speciální morální teologii a politickou filozofii.

Zabývá se výzkumy v oblasti bioetiky a politické etiky.

Teologii vystudoval na CMBF Palackého Univerzity v Olomouci a doktorát z Morální filozofie získal po studiu na Univerzitě ve Fribourgu ve Švýcarsku u prof. Eberharda Schockenhoffa a na Univerzitě Ludwiga Alberta ve Freiburgu v Německu s prací *Les réflexions theologiques sur les pensées d'Hannah Arendt*.

Přednášel Morální teologii i na Teologické fakultě Trnavské univerzity a pracuje jako stálý člen subkomise pro Bioetiku KBS. Je členem Asociace bioetiků střední a východní Evropy (ABECE) se sídlem ve Vídni. Je autorem mnoha vědeckých odborných článků.

Prof. PhDr. Ing. Jan Royt, Ph.D. (* 1955).

Historik umění a vysokoškolský učitel. Hlavní oblastí jeho zájmu je křesťanská ikonografie a středověké malířství.

Studoval na Vysoké škole zemědělské v Praze. Dokončil v roce 1979. V letech 1979-1984 studoval na FF UK v Praze, kde obhájil rigorózní práci.

Po roce 1989 nastoupil na Ústavu pro dějiny umění FF UK, kde byl v roce 2006 jmenován ředitelem. Roku 1997 se habilitoval na FF UK prací *Obraz a kult v Čechách 17. a 18. století* a v roce 2004 byl jmenován profesorem. Je držitelem ceny Josefa Krásy, kterou uděluje Uměleckohistorická společnost. Kromě FF UK působí dále na KTF UK Praha, FF UJEP v Ústí nad Labem a na AVU, ... Je členem mnoha vědeckých rad a institucí (např. vědecká rada Ústavu pro dějiny umění AV ČR, NG v Praze, HTF UK a FF UK atd.).

Žije v Praze s manželkou, farářkou Církve československé husitské, a dvěma syny. Vystupuje také pravidelně ve sdělovacích prostředcích.

Další podrobnosti o jeho osobě a jeho činnosti se dozvíme z jeho povídání a díky zvědavým otázkám z publika.

Těšíme se na Vaši bohatou účast.

Ing. arch. Martin Tomešek

SVATOJAKUBSKÁ POUŤ

Naše farnost je zasvěcena sv. Jakubu Většímu. Hlavní poutní místo tohoto svěťce je ve Španělsku v Santiagu de Compostela, kam putují miliony poutníků. Náš kostel je na této poutní cestě pravděpodobně jedním ze zastavení.

Málokdo z nás měl nebo bude mít to štěstí tam putovat, ale poctit sv. Jakuba můžeme a měli bychom v Železném Brodě. Je to přece hlavní patron naší farnosti a města. Zvolili si to naši předkové. Úcta k těmto našim předkům podle mne vyžaduje také důstojné slavení tohoto svátku. Není zapotřebí dělat

velkolepou oslavu. Mnohem důležitější je připravit svoje nitro a pak se radovat především z toho, že máme Ježíše. A tak, jak to dělali první křesťané po mši svaté, dělat agapé – hostinu lásky.

Mám představu, že **slavnostní mše sv. by byla v 11:00 hodin. Hlavním celebrantem a zároveň kazatelem bude pan prof. P. Petr Piřha**, který napsal, že k nám rád přijede. Ale nemůže s námi být déle než do 13:00 hodin, protože má další povinnosti. Nebude možné s ním udělat dlouhou besedu, ale každý z nás ho bude moci alespoň pozdravit.

Po mši svaté by mohl být farní oběd. Bylo by dobré, abychom alespoň orientačně věděli, kdo se oběda zúčastní.

Je ještě dostatek času, abychom o tom jednali a domluvili se na konkrétních věcech. Nejvíce se mi líbí občerstvení v podobě „švédského stolu“. Každá rada, myšlenka a především pomoc bude vítána.

P. Jan

FARNÍ TÁBOR 2014

Také letos pořádá naše farnost letní tábor pro děti.

Uskuteční se **18. 8. - 23. 8. v Budislavi u Litomyšle.**

Děti budou jako praví táborníci spát ve stanech s dřevěnou podsadou.

Příhlášky jsou v kostele v Ž. Brodě vzadu na stolku nebo na faře.

Téma tábora bude na motivy knihy C. S. Lewise - **Lev čarodějnice a skříň.**

Tak, děti, neváhejte a přečtěte si tuto krásnou dobrodružnou knihu, ať víte, co vás čeká.

Moc se na vás těšíme!!!

Za táborový tým Lenka

FÓRUM

JAK MI SV. ANTONÍN POMOHL NAJÍT JEDEN
ZTRACENÝ KLÍČ

V červnu se tradičně konají slavné pouti k sv. Antonínovi z Padovy, neboť kostelů a kaplí zasvěcených tomuto světci je u nás i po světě mnoho. V

letošním roce bychom měli víc prosit nejen o navrácení ztracených věcí, ale protože byl vyhlášen Rok rodiny, měli bychom se myslím k svatému Antonínovi s větší důvěrou obracet i s prosbami o duchovní uzdravení (a utváření) rodin, neboť (a málokdo to ví), sv. Antonín Paduánský je (mj.) také patronem MANŽELSTVÍ - tedy pokladu v naší zmatené době stále vzácnějšího.

I já měl od dětství jméno sv. Antonína z Padovy vždy spojeno s hledáním ztracených věcí a proto zde rád potvrdím, že to, co se o něm říká, nejsou jen bajky slaboduchých:

Velmi krásný příběh se stal v mém dětství: Jednou jsme se s maminkou vraceli večer lesem za úplné tmy domů a přede dveřmi maminka s hrůzou zjistila, že cestou ztratila klíč ode dveří! Nezbylo jí nic jiného, než se vrátit do lesa a... v tuto chvíli věřit už jen v zázrak. Maminka měla víru velkou. S neskryvanou důvěrou v pomoc sv. Antonína začala prohrabávat spadané listí na cestě. Každý by se jí asi smál.... Netrvalo však dlouho - a klíček v tom listí nahmátla. Tuto příhodu z dětství nikdy nezapomenu a proto také od té doby - kdykoli něco ztratím - nezapomenu poprosit o pomoc sv. Antonína.

Mimořádných zážitků mám proto víc... třeba i z nedávné doby... třeba když jsem letos sekal trávu na naší zahradě. Po práci jsem si všiml, že mi ze sekačky kdesi na louce upadla jedna dost důležitá součástka. Hned jsem si vzpomněl na sv. Antonína a zkusil jsem po kolenou prohledávat trávník, modlil jsem se k němu stále dokola - a samozřejmě - nic jsem NENAŠEL, neboť najít kovový dílek o rozměrech zhruba 0,5 x 2 cm na posečené louce o výměře asi 1000 m² bylo asi těžší než nalézt onu pomyslnou "jehlu v kupce sena". Přesto mě trochu mrzelo, že mi sv. Antonín nepomohl, ale snažil jsem se pochopit, že tentokrát jsem asi žádal opravdu troufale příliš..(zvláště, když šlo jen o sekačku) a připravoval jsem se na návštěvu servisu - s plnou peněženkou.

Naštěstí jsem nespěchal. Asi za tři týdny jsem - jen tak náhodou šel večer po zahradě, (tu ztracenou součástku jsem dávno pustil už z hlavy) - a úplně na jiném místě, za plotem, kde bych nikdy nehledal, na holém kopečku bez trávy.ejhle: vždyť je to můj tolik hledaný váleček ! - a abych ho nepřehlédnul, byl přesně uprostřed té jediné, malé hromádky hlíny. Nevěřil jsem vlastním očím - opravdu, jako by mi ho tam přesně na toto místo někdo do cesty položil, někdo, kdo věděl že tam budu procházet, protože kdekoli jinde okolo v trávě bych ho nikdy neobjevil, jen na tom jediném malém flíčku bez trávy bylo možné ho spatřit, přesně uprostřed na hlíně... Tam už opravdu chyběl jen vzkaz od sv. Antonína: "Tady máš tu součástku o kterou jsi se modlil a příště sekej opatrněji. Tvůj Antonín." Neuvěřitelné.

..pro někoho možná jen náhoda....

..a proto ještě příběh třetí: Právě minulou neděli jsme v Loučkách řešili s Otcem Janem a varhanicí Věrou problém s klíčkem. Potřebovali jsme kopii jednoho klíčku a já měl v hlavě matný dojem, že mi tatínek kdysi říkal, že někde - kdesi - neznámo kde v kostele býval jeden klíček schovaný. Nikdo však neměl nejmenší tušení kde (a jestli vůbec někde) - a tak jsme všichni rychle uznali, že by byla asi hloupost ho zkoušet po kostele hledat.

Zapomněli jsme však, že jsme v kostele svatého Antonína!!!

V úterý jsem přišel zalít květiny, (na ten klíček jsem si už vůbec ani nevzpomněl) a - vůbec nevím proč - něco mě přitáhlo kamsi mezi staré haraburdi - a tam padl můj pohled na jakýsi zastrčený klíček.... ..klíček?!?!.... ..a okamžitě mě napadlo: "Že on to bude ten klíč co jsme ho hledali v neděli?" ... a běžel jsem ho hned vyzkoušet... ..samozřejmě že to byl on! Hlavou mi prolétlo jedině - sv. Antonín! Ta ostuda! ... já si na sv. Antonína ani nevzpomněl a on mě musel takto nápadně - doslova za ručičku k tomu klíčku dotáhnout! A skoro s dojetím jsem pochopil všechno - ano - ke klíčku od kostela - ke klíčku od Domu Božího. Uvědomil jsem si v tu chvíli, jak jsme bez Boží pomoci a bez Jeho milosti malí.....

..a to je na tom všem to nejkrásnější! Sv. Antonín Paduánský totiž nevrací jen ztracené klíče, on vrací také ztracené "klíčky od Božího království". Kdysi v mých 18ti - 20ti..nebo i v pětadvaceti letech bych totiž ani já ještě ani ve snu nevěřil, že právě já budu jednou do tohoto kostela chodit dokonce i zalévat květiny! Chodím. A vůbec mě nemusí nikdo nutit ani prosit... (jako mě kdysi marně nutili či prosili ustaraní rodiče).

Děkuji Ti náš milý Antoníne! Za tento zázrak, za toto štěstí! A vím, že teď se musím zase já přimlouvat a modlit za ty, které tento zázrak zatím minul, za ty, které toto ŠTĚSTÍ dosud nepotkalo. Jaký zázrak? Jaké štěstí? Ano - právě za ty se modlím, kteří si v tuto chvíli nechápavě (nebo možná i s pohrdáním) kladou tyto otázky. Víím - jejich srdcí se ještě nedotkla pravá láska Boží. A proto ji nemohou znát... rozumím... jejich srdce jsou ještě od ní příliš daleko....daleko v zajetí lákavých vlivů světa...

Už vím - pravá, živá víra a obrácení - to nikdy není věc našeho slabého lidského rozumu a rozhodnutí... ..to je věc MILOSTI BOŽÍ, působení Ducha svatého. Však (těch pár věrných) věřících v Loučkách také dobře ví, proč se tam pravidelně a vytrvale po každé mši sv. modlí k svatému Antonínovi tato krásná slova:

" .....kdo ztratil svoje zdraví, navrať mu zdraví zas, kdo ztratil víru v Boha, navrať mu její jas.

Je málo lásky v lidu, je málo víry jen, vrať mu ji zas v duši a bude spokojen."

..a já vím, že se tam s nimi modlival i můj táta... (a pak že zázraky se dějí jen v pohádkách....)

Tomáš Šilhán

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

červen

Všeobecný: Aby nezaměstnaní obdrželi podporu a práci, kterou potřebují k důstojnému životu.

Evangelizační: Za Evropu, aby díky svědectví věřících opět našla své křesťanské kořeny.

Národní: Aby všichni lidé zodpovědně přistupovali ke svému životu i práci.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Bible

1.6. ne	1. čt: Sk 1,12-14 Žl: 27(26) 2. čt: 1Pt 4,13-16 Ev: Jan 17,1-11a	Věčný život pak je to, že poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.
2.6.	1. čt: Sk 19,1-8 Žl: 68 Ev: Jan 16,29-33	To jsem vám pověděl, abyste naleli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět.“
3.6.	1. čt: Sk 20,17-27 Žl: 68 Ev: Jan 17,1-11a	Stejně jako jsi Otče učinil, když jsi mi dal moc nad všemi lidmi, aby vše, co jsi mi svěřil, dal jim: život věčný.
4.6.	1. čt: Sk 20,28-38 Žl: 68 Ev: Jan 17,11b-19	Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal; necht' jsou jedno jako my.
5.6.	1. čt: Sk 22,30-23,11 Žl: 16 Ev: Jan 17,20-26	Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; ať hledí na mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval již před založením světa.
6.6.	1. čt: Sk 25,13b-21 Žl: 103 Ev: Jan 21,15-19	„Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“
7.6.	1. čt: Sk 28,16-31 Žl: 11 Ev: Jan 21,20-25	Neboť srdce tohoto lidu otupělo, ušima nedoslýchají a oči zavřeli, takže očima neuvidí a ušima neuslyší, srdcem nepochopí a neobráti se – a já je neuzdravím.
8.6. ne	1. čt: Sk 2,1-11 Žl: 104(103) 2. čt: 1Kor 12-13 Ev: Jan 20,19-23	Jenom pod vlivem Ducha svatého může někdo říci: "Ježíš je Pán."
9.6.	1. čt: 1Kral 17,1-6 Žl: 121 Ev: Mt 5,1-12	Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství. Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uží Boha. Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.
10.6.	1. čt: 1Kral 17,7-16 Žl: 4 Ev: Mt 5,13-16	Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.
11.6.	1. čt: Sk 11,21b-26;13,1-3 Žl: 98 Ev: Mt 10,7-13	Ježíš řekl svým apoštolům: „Jděte a hlásejte: 'Přiblížilo se nebeské království.'”

12.6.	1. čt: 1Kral 18,41-46 Žl: 65 Ev: Mt 5,20-26	Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeněš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar.
13.6.	1. čt: 1Kral 19,9-16 Žl: 27 Ev: Mt 5,27-32	Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu chtivě, již s ní zcizoložil ve svém srdci.
14.6.	1. čt: 1Kral 19,19-21 Žl: 16 Ev: Mt 5,33-37	Vaše slovo buď ,ano, ano – ne, ne‘; co je nad to, je ze zlého.
15.6. ne	1. čt: Ex 34,4b-6.8-9 Žl: Dan 3 2. čt: 2Kor 13,11-13 Ev: Jan 3,16-18	"Hospodin, Hospodin, Bůh milosrdný a milostivý, shovívavý, velmi laskavý a věrný!"
16.6.	1. čt: 1Kral 21,1-16 Žl: 5 Ev: Mt 5,38-42	Já však vám pravím, abyste se zlým nejednali jako on s vámi.
17.6.	1. čt: 1Kral 21,17-29 Žl: 51 Ev: Mt 5,43-48	Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna?
18.6.	1. čt: 2Kral 2,1.6-14 Žl: 31 Ev: Mt 6,1-6.16-18	Varujte se konat skutky spravedlnosti před lidmi, jim na odiv; jinak nemáte odměnu u svého Otce v nebesích.
19.6.	1. čt: Dt 8,2-16a Žl: 147 2. čt: 1Kor 10,16-17 Ev: Jan 6,51-58	Pamatuj na celou cestu, po níž tě vedl Hospodin, tvůj Bůh, čtyřicet let na poušti, aby tě pokořil, aby tě zkoušel, aby poznal, co je v tvém srdci, zda budeš zachovávat jeho přikazy, nebo ne.
20.6.	1. čt: 2Kral 11,1-20 Žl: 132 Ev: Mt 6,19-23	Světlem těla je oko. Je-li tedy tvé oko čisté, celé tvé tělo bude mít světlo.
21.6.	1. čt: 2Kron 24,17-25 Žl: 89 Ev: Mt 6,24-34	Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku.
22.6. ne	1. čt: Jer 20,10-13 Žl: 69(68) 2. čt: Rim 5,12-15 Ev: Mt 10,26-33	A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo - duši zabít nemohou. Spíše se bojte toho, který může zahubit v pekle duši i tělo.

23.6.	1. čt: 2Kral 17,5-18 Žl: 60 Ev: Mt 7,1-5	Ale oni opustili všechna přikázání Hospodina, obírali se věštěním a hadačstvím a propůjčovali se k činům, které jsou zlé v Hospodinových očích...
24.6.	1. čt: Iz 49,1-6 Žl: 139 2. čt: Sk 13,22-26 Ev: Lk 1,57-66.80	Já nejsem ten, za koho mě pokládáte. Ale po mně přijde ten, kterému nejsem hoden zout opánky z nohou.'
25.6.	1. čt: 2Kral 22,8-13;23,1-3 Žl: 119 Ev: Mt 7,15-20	Střežte se lživých proroků. Po jejich ovoci je poznáte. Každý dobrý strom dává dobré ovoce, ale špatný strom dává špatné ovoce.
26.6.	1. čt: 2Kral 24,8-17 Žl: 79 Ev: Mt 7,21-29	Ale každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude podoben muži bláznivému, který postavil svůj dům na písku.
27.6.	1. čt: Dt 7,6-11 Žl: 103(102) 2. čt: 1Jan 4,7-16 Ev: Mt 11,25-30	Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.
28.6.	1. čt: Iz 61,9-11 Žl: 1Sam 2,1-8 2. čt: 1Jan 4,7-16 Ev: Lk 2,41-51	V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.
29.6. ne	1. čt: Sk 12,1-11 Žl: 34(33) 2. čt: 2Tim 4,6-18 Ev: Mt 16,13-19	Dobrý boj jsem bojoval, svůj běh jsem skončil, víru jsem uchoval.
30.6.	1. čt: Am 2,6-16 Žl: 50 Ev: Mt 8,18-22	„Mistře, budu tě následovat, kamkoli půjdeš.“

Svátky a slavnosti v květnu:

- 8.6. Slavnost Soslání Ducha Svatého
- 15.6. Slavnost Nejsvětější Trojice
- 19.6. Těla a krve Páně
- 24.6. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
- 27.6. Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova
- 28.6. Neposkvrněného srdce Panny Marie

FARNÍ KALENDÁŘ

4. 6. (středa)	18:15	Přednáška ČKA – <u>Sekularita a sekularizace</u> v aule Sklářské školy
5. 6. (čtvrtek)		Biblická hodina po mši sv. na faře v Ž. Brodě
7. 6.	11:00	Poutní mše sv. ve Bzí, slouží P. Antonín Kejdana OFM Ve Bzí nebude večerní mše sv.
8. 6.	16:30	Slavnost Soslání Ducha svatého V Loučkách a na Krásné bude bohoslužba slova Přednáška- <u>Ostrov Athos</u> , přednáší Josef Brožek na faře v Ž. Brodě
10. 6.		Mše sv. nebude
11. 6.		Biblická hodina po mši sv. na faře v Ž. Brodě
13. 6. (pátek)		Mše sv. bude ráno
15. 6.		Slavnost Nejsvětější Trojice V Loučkách a na Krásné slouží P. Podzimek
18. 6. (středa)		Biblická hodina po mši sv. na faře v Ž. Brodě
19. 6.		Slavnost Těla a krve Páně, po mši sv. průvod k venkovním oltářům
20. 6. (pátek)	18:15	Přednáška ČKA - <u>Svatovítská katedrála</u> v aule Sklářské školy
21. 6.	6:30	Odjezd na zájezd do Wambeřic
22. 6. (neděle)		Poděkování za školní rok a požehnání na prázdniny Sbírka na bohoslovce
24. 6. (úterý)		Slavnost Narození Jana Křtitele
25. 6.		Biblická hodina po mši sv. na faře v Ž. Brodě
27. 6. (pátek)		Slavnost Nejsv. Srdce Ježíšova
28. 6. (sobota)	8:00	Slavnost Neposkvrněného Srdce Panny Marie – mše sv. v Ž. Brodě
29. 6.		Slavnost sv. Petra a Pavla Rodinky u Hlavů na Chlístově

GLOSÝ

V životě nás musí potkávat i to horší, a to proto, abychom si uvědomili, že všechno to ostatní je vlastně dobré.

Až se zase jednou budete dívat do zrcadla na Vaše dítě a budete si myslet, že je to nejkrásnější tvor na světě, tak se koukněte taky sami na sebe! A co uvidíte? Dalšího nejkrásnějšího tvora na světě, který o tom ale zatím ještě neví. Máte doma zrcadlo?

Musíme věřit i v dobro. Né, ... to je vlastně špatně. My totiž musíme věřit jenom v to dobro.

A tak se zase sama sebe ptám. Co je vlastně víra? Možná i to, když uvěříte tomu, že všechno to, co se stalo, bylo pro Vás to Nejlepší. A věřte tomu!!

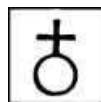
Snažit se změnit svůj osud, snad Bůh ani nemůže pokládat za hřích. Tomu se musí totiž jenom smát. A to teda hodně nahlas.

Když Vás Vaše 14-ti měsíční dítě opravuje ve chvíli, kdy mu bezděky tvrdíte, že na dvoře kokrhá pes, tak už by to vážně chtělo odpočinek.

Eh

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00 středa 18:00 čtvrtek 18:00 pátek 18:00 neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat p. Janovi, nebo Lence Pešatové, nebo také posílat v elektronické podobě na adresu: **fz.jakub@seznam.cz** a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává

Římskokatolická farnost - děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **483 389 223, 731 479 031**

číslo účtu: 500601574/0600 v GE Money Bank

e-mail: farabrod@volny.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz